

Paříž - Matuška, Waldemar

Paříž je stará, unavená štětka,
jde ráda s každým, kterej na to má.
Paříž je stokrát rozměněná pětka,
na mně je zvlášť lakomá, lakomá.

Hraju s ní v kostky, v sázce je má hlava,
říkám si hop anebo trop.
Ona si zatím do trumpetý dává,
já tady žvejkám ptačí zob.

Paříž je stará, unavená štětka...

Říká mi: chlape, dej si na mne bacha,
jsem město plný neřestí,
tvý srdce jednou velkou hloupost spáchá,
to bude tvoje neštěstí.

Já vážně nevím, co jí říci na to,
Paříž je holka děsně mazaná.
Tak ať si nechá prachy i to zlato.
Já si dám raději frťana.
La-la-lá, la-la-la-la-lá,
la-la-lá, la-la-la-la-lá,
la-la-la-lá, lá-la-la-lá, lá-la-la-la-la-lá...